

Ontslag ID-medewerker

1. Loop van de procedure

Partijen worden hierna genoemd appellante en de Stichting.

Bij beroepschrift van 23 mei 2005, bij de Commissie ingekomen op 25 mei 2005, is appellante in beroep gekomen van het besluit van de Stichting van 28 april 2005 haar ontslag aan te zeggen met ingang van 1 augustus 2005.

Op 29 december 2005 en op 6 februari 2006 heeft de Commissie van appellante aanvullende stukken ontvangen.

De Stichting heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 2 maart 2006 en door de Commissie ontvangen op 3 maart 2006.

Op een daartoe strekkend verzoek van beide partijen heeft de Commissie ingestemd met behandeling van de zaak buiten aanwezigheid van partijen. De behandeling heeft plaatsgevonden ter zitting van de Commissie van 30 maart 2006.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 20 juni 2003, door appellante getekend op 21 juni 2003, is appellante met ingang van 1 mei 2003 voor onbepaalde tijd benoemd in de functie van schoolassistent aan de RK basisschool te voor werktijdfactor 0,8680.

In de akte is de volgende zinsnede opgenomen:

“ De bezoldiging vindt plaats naar aanlooptraject 2 voor functies in het kader van de regeling extra werkgelegenheid langdurig werkelozen.”.

2.2 Appellante is op 1 mei 2002 in dienst gekomen bij de Stichting op een in- en doorstroombaan (id-baan), zoals bedoeld in het Besluit in- en doorstroombanen (Stb. 1999, 591).

Op de aankondiging van staatssecretaris M.Rutte van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen op 4 september 2002 aan de gemeenten, dat hij met ingang van 1 januari 2003 wilde bezuinigen op de subsidie voor id-banen, heeft de gemeente aangekondigd hoe zij met de op dat moment lopende id-subsidies zou omgaan. Deze aankondiging was voor de Stichting aanleiding om een formatieplan op te stellen, waarbij onder andere de id-baan van appellante in het risicodragend deel van de formatie (rddf) is geplaatst en waaraan door de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad instemming is gegeven.

Tegen de door de gemeente beoogde datum van (gedeeltelijke) beëindiging van de id-subsidie heeft de Stichting bezwaar gemaakt.

Op 18 mei 2004 is de functie van appellante in het rddf geplaatst. Appellante heeft geen beroep aangetekend tegen de rddf-plaatsing.

2.3 Uiteindelijk heeft de gemeenteraad van besloten per 1 augustus 2005 de id-subsidie definitief stop te zetten. Per die datum heeft de Stichting geen subsidie meer ontvangen ter bekostiging van de functie van appellante.

Bij besluit van 28 april 2005 heeft de Stichting daarom appellante ontslag aangezegd per 1 augustus 2005 wegens het opheffen van haar betrekking.

2.4 Op ontslag op grond van opheffing van de betrekking is onder meer van toepassing artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, waarvan lid 2 luidt, voor zover hier van belang:

“Indien het bevoegd gezag besluit over te gaan tot opheffing van een betrekking dient het eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de betrokkene een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij het bevoegd gezag aan te bieden.....”.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan haar per brief van 28 april 2005 medegedeeld, houdt in dat de Stichting appellante ontslag aanzegt met ingang van 1 augustus 2005. De reden voor opzegging is het opheffen van de betrekking in verband met de beëindiging id-subsidie onder verwijzing naar artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft appellante aangevoerd dat zij niet akkoord gaat met haar ontslag met ingang van 1 augustus 2005, omdat zij de afgelopen twee jaar

met veel plezier als klassenassistent bij heeft gewerkt en naar tevredenheid van alle betrokkenen. Appellante heeft naast haar werk de studie Sociaal Pedagogisch Werk en Onderwijsassistent afgerond binnen de daarvoor gestelde termijn. Hieruit blijkt dat appellante een gewaardeerde kracht is, energiek genoeg om werk en studie te combineren en dat zij over een grote dosis discipline beschikt. Om die reden wil zij zo graag bij de Stichting blijven werken.

3.3 De Stichting bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of de Stichting in redelijkheid op 28 april 2005 heeft kunnen besluiten tot ontslag van appellante met ingang van 1 augustus 2005 en of de Stichting de regels met betrekking tot ontslag op grond van opheffing van de betrekking correct heeft toegepast.

4.2 Wat betreft haar verplichting binnen de eigen organisatie te zoeken naar passend werk voor appellante, zoals vermeld onder 2.4, heeft de Stichting gesteld dat zij geen andere functie voorhanden heeft voor appellante en dat zij te weinig formatieruimte heeft om appellante in dienst te houden. Alle id-functies bij de Stichting vielen buiten de reguliere formatie en konden uitsluitend in stand worden gehouden door de subsidie uit hoofde van het Besluit in- en doorstroombanen. Appellante heeft dit niet gemotiveerd weersproken.

4.3 Om appellante voor het onderwijs te behouden en ter voorkoming van werkloosheid heeft de Stichting bij Loyalis Mens en Werk een voormelding dreigend ontslag gedaan. Loyalis heeft ook daadwerkelijk met appellante gesproken. De Stichting heeft diverse malen overleg gevoerd met de gemeente Zoetermeer met betrekking tot appellante. Vanaf medio september 2004 heeft appellante een outplacementtraject gevolgd bij te bestaande uit sollicitatietrainingen en bemiddeling naar een andere baan. Op 20 april 2005 is in het kader van deze begeleiding een bijeenkomst voor id-medewerkers georganiseerd, waarbij aan hen de keuze is gegeven bij CWF in dienst te treden per 1 mei 2005, waarbij de id-medewerkers een dienstverband zouden behouden tot na 1 augustus 2005. Appellante heeft van dit aanbod geen gebruik gemaakt. De Stichting heeft met appellante zelf ook regelmatig gesprekken gevoerd. Tot slot heeft de Stichting gesteld dat appellante haar telefonisch heeft doorgegeven dat zij per 1 augustus 2005 een nieuwe dienstbetrekking zou hebben gevonden. Appellante zou hierdoor geen enkel belang (meer) hebben bij haar beroep. Appellante heeft ook deze stellingen van de Stichting niet gemotiveerd weersproken.

4.4 De Commissie is niet nader geïnformeerd over het bestaan van een nieuwe dienstbetrekking van appellante, de omvang en de eventuele (kort)tijdelijkheid daarvan en zal zich daarom niet over het belang van appellante bij haar beroep uitspreken. Gezien hetgeen hierboven is overwogen, stelt de Commissie vast dat de Stichting haar verplichtingen jegens appellante is nagekomen. Het beroep van appellante dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 30 maart 2006 door mr.E.S.M.Weterings-Zeegers, voorzitter, mr.R.A.C.van Rossum, W. Stoop, mr.L.A.S. Boersen en F.A.J.van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H.Gerritsen, secretaris.